

Marianne Semner
Feltspatveien 61
1430 Ås

Kunnskapsdepartementet

Høring - opplæringsloven § 2-6, tegnspråk.

Opplæringsloven, bl.a. om endringer i § 2-6 er ute til høring. Høringsfrist 10. desember 2007. Forslaget til endring på denne paragrafen er ikke store. Jeg vil i denne anledning påpeke mangler ved opplæringsloven.

FN-konvensjon, underskrevet av Norge, likestiller tegnspråk med alternativ og supplerende kommunikasjon.

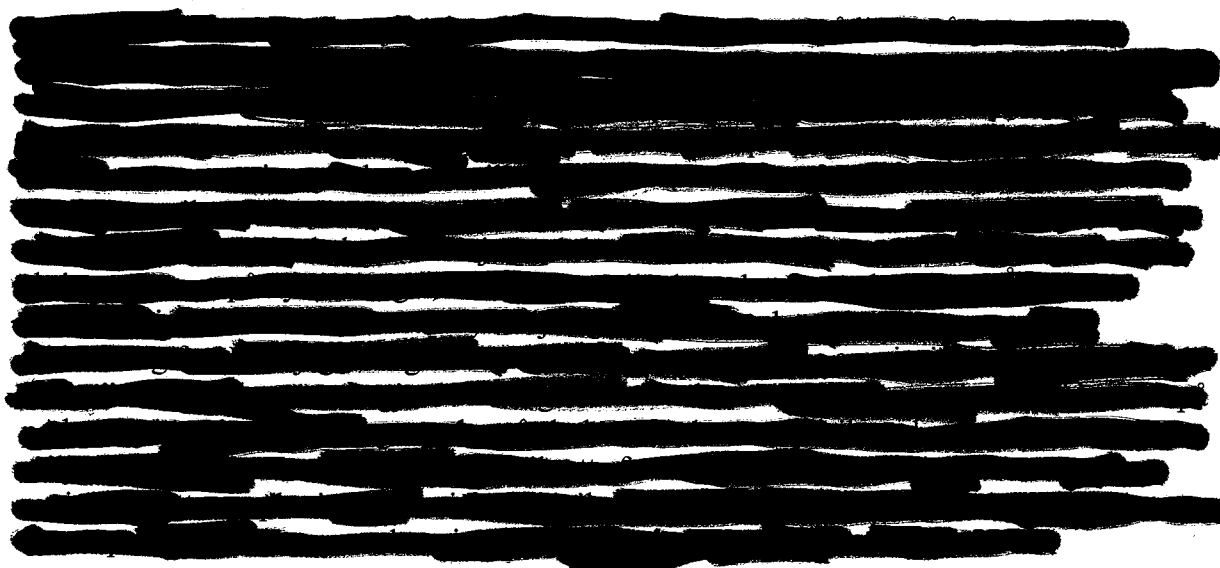
Jeg vil benytte anledningen og påpeke at ettersom Norge i vår underskrev en FN-konvensjon (Convention on the rights of persons with disabilities), er det nødvendig med en lovendring i nevnte paragrafen i opplæringsloven for å følge opp de intensjonene Norge har. Jeg viser spesielt til artikkel 4, 7 og 24. Det haster å få på plass denne lovendringen, ettersom den gruppen barn det gjelder ellers er helt uten rettigheter på dette området.

Jeg viser også til uttalelse fra statsråd Bjarne Håkon Hansen i Arbeids- og Inkluderingsdepartementet i forbindelse med undertegningen av konvensjonen hvor statsråden uttaler at det nå skal settes i gang et arbeid med å gjennomgå lovverk med sikte på å bringe dette i samsvar med konvensjonen før konvensjonen kan ratifiseres.

Alternativt språk og kommunikasjon

Barn som trenger alternativt språk eller kommunikasjon er barn som av ulike grunner ikke selv kan bruke talespråket enten ikke overhodet, eller så mangelfullt at de trenger støtte i noe annet for å kunne gjøre seg forstått. Tegnspråk er selvfølgelig bra for de som har forutsetninger for å kunne beherske det. Vi snakker ikke kun om kognitive evner men også fysiske muligheter. De barna som trenger alternativ og supplerende kommunikasjon er avhengig av papp og papir bøker med symboler som de på ulike måter kan peke på for å si det de trenger. Teknologien gir også disse barna nye muligheter, data vil gjøre kommunikasjon enklere og raskere for flere av disse barna. En førsteklassing skal etter det forskningen sier kunne 14.000 ord, og bruke nærmere 8.000 selv. Det er utrolig mange ord dersom alle skal ha et symbol, klippes og lamineres. Det krever mye tid for å praktisk legge til rette for hver enkelt, både i forhold til ordforråd og systemer for å kunne finne igjen alle ordene.

Realiteter



Legalisering av diskriminering

Det er viktig at det blir påpekt at denne paragrafen viser at det er "et hull" i loven. Reelt skjer det i Norge i dag diskriminering av barn [redacted] ved at opplæringsloven ikke reell gir rett til opplæring. Om man nå velger å endre denne paragrafen uten å ta hensyn til dette "hullet i loven" i forhold til andre førstespråk enn tegnspråk, så legaliserer man denne diskrimineringen.


Jeg vil gjerne henvise til noe kunnskapsminister Øystein Djupedal sa i forbindelse med Stortingsmeldingen om språkopplæring: "- Språk er det viktigste verktøyet skolen kan gi barn og unge for læring og identitesbygging. Mer enn noen gang krever samfunnet at vi mestrer språk i alle typer arbeid og samfunnsdeltagelse."

Barn som trenger tegnspråk for å kommunisere har et språk (tegnspråk) som de kan lære seg. Dette har de krav på opplæring i, med og på fordi det er deres førstespråk. Før disse barna blir 16 år har også foreldrene krav på 40 ukers opplæring i sitt barns førstespråk. Det er selvsagt fantastisk og nødvendig med disse rettighetene. Men det er diskriminerende å utelukke andre barn som trenger et annet førstespråk, barn som trenger alternativ og supplerende kommunikasjon. Disse har heller ikke noe språk å begynne å lære seg. Dette må legges til rette for hver enkelt i forhold til deres fysiske funksjonsnivå og kognitive evner.

Som borger og privatperson som er berørt av nevnte lovendring regner jeg med at jeg har rett og anledning til å uttale meg når lovtekster er ute til høring. Denne retten vil jeg benytte meg av for å belyse dette "hullet i loven". Min forventning er at det skjer endring i nevnte paragraf, ettersom den har store mangler. Jeg har sendt dette brevet til mange av mine kontakter i dette miljøet som er oppriktig interessert i barn [redacted], og deres utfordringer i kommunikasjon. Dette har jeg gjort fordi jeg ser av høringslisten at mange av de jeg samarbeider med i arbeidet mitt med alternativt språk og kommunikasjon, ikke er nevnt på denne listen. Det betyr ikke at de ikke har ønsker i denne saken. Det er et eget studie ved høyskolen i Vestfold om alternativt språk og kommunikasjon, bare for å nevne det. Det er

faktisk ganske mange som har interesser i dette fagfeltet, men som ikke blir hørt fordi informasjon om høringer aldri når frem til dem. Jeg håper noen av de lar høre fra seg nå.

Jeg forventer som sagt at departementet tar tak i denne saken. Jeg kan gjerne bidra med ytterligere opplysninger om det skulle være ønskelig.

Med vennlig hilsen
Marianne Semner


Kopi til:

Arbeids- og Inkluderingsdepartementet
Barne- og likestillingsdepartementet
Barneombudet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Rustad skole v/ rektor Gro Lundgård